

ՊԱՅՄԱՆՔ

Թէ Կ. Պօլսոյ եւ թէ գաւառաց համար
Հարկան գին 480 72
Վեցամեայ » 90 »
Խաւարանիւթ թուոյ գին 40 փր.
Մեծ թերթ 40 »
Փոքր » 40 »
Շանուցան տողը մէկ անգամի հա-
մար 2 դուրուշ, երկու անգամի հա-
մար 60 փարայ, աւելի անգամներ
բաւ համար 40 փարայ:

Լ Ր Ա Գ Ի Ր

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՅՈՒՆԱՆԻՐՈՒՊՈԼԻՍ 45 ՅՈՒՆԻՎԵՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Փարիզէն հասած լրագրորէրը բի-
էր Պօնաբարթ իշխանին բանաորկու-
կութեան եւ վիքթօր—Նուարի մահ-
ուան եւ թաղման նկարագրէր իրեն :
Սամանակէ մ'ի վեր Քօրսէրայի մէջ
հրատարակել սկսած Ռըվանշ անուն
լրագիրը բաւական յարձակումներ կ'ընէր
Նաբօլէան Ա. ի յիշատակին դէմ, զոր
ազատութեամբ համար բամբակաբարկան
լրագիրները մեծ ճիւղ կը թափեն :
Քանզի անով Նաբօլէանեան կայսերա-
կան գերագաւառներն իշխանութիւնն ի
հիմանց խախտած կ'ըլլան : Բիէր Պօ-
նաբարթ իշխանն ալ դարձեալ Քօրսէր-
այի մէջ հրատարակութեամբ Ալիսա տը
Քօսա լրագրէն մէջ յօդուածներ կը
հրատարակէր ի պատասխանի ռամ-
կալար թերթերու : Բայց երկու կող-
ման լեզուն ալ սառնակ թշնամանա-
լիւ էր : Մարտէյէի խմբագիրներէն
Պ. Բ. Կրուսէ՛ Ռըվանշի ալ թղթակից
ըլլալով, սկսաւ զայն պաշտպանե-
լով յիշեալ լրագրէն մէջ ստատկապէս
թշնամանել Բիէր Պօնաբարթ իշխանը :
Եւ բոլոր Նաբօլէանեան գերագաւառները
Այս վիճարանութեանց վրայ երբ մե-
նամարտութեան որոշում տուին Մար-
տէյէի խմբագիրները, նախ Ռօ. Քօրսի
հետ զոր անձամբ հրաւիրած էր Բիէր
Պօնաբարթ թերթիւրէ ի Լաֆլէյի հետ
երկուրդ Բ. Կրուսէի հետ : Այս վեր-
ջինին վկայներն էին վիքթօր—Նուար
եւ Ֆօնվիէլ : Ենչպէս յայտնի է, մենա-
մարտի ժամանակ երկու վկայ կ'եր-
թան հակառակորդ կազմը հրաւիրելու :
Եւ զէնքը օրն աւանդ կրողն է, կրու-
սայն առնեն ալ ներկայ կը դնան ին
որ մենամարտն օրինաց համեմատ ըլլայ :
Հետեւաբար Բ. Կրուսէ, վիքթօր—
Նուար եւ Ֆօնվիէլ Բիէր Պօնաբարթի
տուրը դադարեց, երկու վկայները վեր
եկան, եւ Մարտէյէի խմբագիրն ալ ինչո-
քով իշխանը խիստ կատաղի վիճակի
մէջ գտան : Ֆօնվիէլ Բ. Կրուսէյի
կողմէն իրեն եւ վիքթօր Նուարի ուղ-
ղեալ նամակ մը ներկայացոյց, որ կը
խնդրէր իրենցմէ Բիէր Պօնաբարթի քով
երթալով մենամարտի հրաւեր ընել :
Իշխանն այս նամակը բարկու-
թեամբ պատուելով ըսաւ. — Եւրեմն Պ.
Ռօշֆօրի կողմէն չէ՞ր դար :

— Ո՛րք մէկու մը կողմէն :
— Ե՛րբ ըսաւ Բիէր Պօնաբարթ, Պ.
Ռօշֆօրի հետ կը մենամարտում, վա-
սին զի օրինակաբարութեան (վալայօ-
րատի) գրչակալները նա է, բայց իր
ներքեւ գտնուող սինդրոններուն հետ
բան չունիմ :

Ֆօնվիէլ կրկնեց թէ իրենք պատ-
ուայ խնդրոյ մը համար ներկայացած
են, ուստի կը փախալին որ քաղա-
քապարտութեամբ ընդունուին :

— Եւրեմն դուք ալ անսինդրոնե-
րուն կարգէն էք, ըսաւ իշխանը :

վիքթօր—Նուար պատասխանեց.
— Մեք մեր բարեկամաց հետ հա-
մերաշխ ենք :
Իշխանն անմիջապէս տար վրայ
ձախ ձեռքովն անոր երեսին ապտակ
մ'իջուց, եւ մինչդեռ վիքթօր—Նու-
ար զարմայմումս ետ կը քաշուէր,
Բիէր Պօնաբարթ ծոցէն Ռօշֆօրէր մը
հանելով կրակ ըրաւ վիքթօր—Նուա-
րի վրայ, որ կաղաղով դուռնէն դուրս
եկաւ : Ֆօնվիէլ ալ արթնանալ մը կը
հանէր, Բիէր Պօնաբարթ անոր վրայ
ալ գնտակ մ'ուղղեց, եւ գնտակը թիկ-
նոցին հանդիպեցաւ, բայց անտեսելով
որ ընկերը չկայ, ան ալ դուռնէն փախ-
չէր : Նայն միջոցին Բիէր Պօնաբարթ
երկրորդ գնտակ մ'ալ նետեց անոր ե-
տեւէն որ կրակին հանդիպելով ըզ-
գեստներուն մէջ մնաց : Ֆօնվիէլ դուրս
եկնելով տեսաւ որ վիքթօր—Նուար
չարաչար վիրաւորուած վարը սպասող
ընկերաց զրկին մէջ էր, եւ մարձակայ
դեղորան մը փոխադրուելով հոն մտաւ :
Բայց Բիէր Պօնաբարթ իր օրող-
րութեան մէջ այս գէպքն հետեւեալ
կերպիւ արձանագրեց է.

« Մենք սպառնալից դիմեց ներ-
կայացան ձեռքերնին գրգռանքն դը-
րած, եւ նամակ մը տուին ինձ. (վեր-
ջեալ նամակը) : Այն նամակը կար-
գաւով ըսի. Պ. Ռօշֆօրի հետ կը մե-
նամարտում, բայց իր արդանակաց մե-
կուն հետ, երբեք :
— Նամակը չ'կարդա՞ս, ըսաւ մեծը
(վիքթօր Նուար) խրախալով :
— Կարդացի, պատասխանեցի. դու
ալ համերաշխ ես : Այլ ձեռքս տա-
վատիս ախտալիւն ան գրգռանքն մէջ
լինեց : Բիէր Պօնաբարթ մը վրայ էր, ձախ
ձեռքս կէս վերցուցած էի աղբոյ գիրը
մը բռնելով, երբ խրախալ վիքթօր—
Նուար երեսին տատկութեամբ դար-
կաւ : Փոքրը (Ֆօնվիէլ) վից բերնով ա-
րձանակ մը հանեց. ես ալ երկու
քայլ ետ երկմալով ինձի զարմոզին
վրայ պարպեցի արձանակս : Միւսը
թիկնալով մը ներքեւ մտնելով
կ'ուզէր վրաս արձանակը պարպել :
Բայց չ'կրցաւ : Վրան գոցել եւ ես
պարպեցի բայց գնտակը չ'գաւաւ :
այն ալ փախելով դռնէն դուրս եկա :
Կրկնայ տակաւին գնտակ նետել բայց
որովհետեւ ինձի զարկած չ'էր, թող
տուր որ երթայ, թէ եւ արձանակը
ձեռքն էր : Գուռը բաց էր : Ֆօնվիէլ
մերձակայ սենեակին մէջէն կը ջնար
տակաւին վրաս արձանակ պարպելու :
Ես վրան մէկ մ'ալ կրակ ըրի եւ վեր-
ջագէս անտեսելով եղաւ : »

Նաբօլէան կայսրը հրամանագիր մը
հրատարակեց, որպէս զի արդարու-
թեան Բաղձը Աւետիկան միւսամտեւե-
թեանց խորհրդարանը գումարել Բիէր
Պօնաբարթ իշխանին վրայ գրուած
մարդասպանութեան դրոշմ դատուելու :
Վիքթօր—Նուարի յուզարկուե-
լով ինքն յոռեալ չ'ընէ կէս օրու ընէ

եաքը կատարուեցաւ : Մարտէյէի գ
լրագիրը հետեւեալ հրաւերը կ'ընէ :
« Հիմայ խմայանք որ հասարակա-
պետական մը Պօնաբարթէ մը սպան-
նուէր է : Ամեն քաղաքացի պէտք է
որ հանդուրդն քաղաքացին յուզար-
կաւորութեան ներկայ դնուի. ամեն
մարդ պէտք է իր խանութը կամ սեն-
եակը դոյն որպէս զի միանգամ ընդ-
միշտ ցուցնէ թէ ասիկա կայսրու-
թեան վերջին մարդասպանութիւնն է : »
Ահաւն բաղնաթիւն մը, հարկը
խառն հաշար հոգեւէն աւելի, յու-
զարկաւորութեան անցած փողոյները
ընտած էին, մեծ մասը բռնուր եւ
դրոշմի դեմքներով, ոմանք կեցցէ՛
Ռօշֆօր կամ կեցցէ՛ հասարակապե-
տութիւն կը կանչէին :

Ահաւն Մարտէյէի մէջ Ռօշ-
ֆօրի հրատարակած յօդուածը, որուն
համար կառավարութիւնը զինք դա-
տի կոչած է :
« Տխարութիւն ունեցայ հատալու
թէ Պօնաբարթ մը մարդասպան ալ չի
կրնար ըլլալ :

« Յանդուրդն երեսակայեւութե
օրինակ մենամարտ մը կարելի էր այն
ընտանեաց մէջ, ուր սպանութիւնն ու
դատաւանութիւնը աւանդական սով-
րութիւն դարձած են :

« Մեր աշխատակից Բասթալ Կը-
րուսէ ալ իմ սխալմանս մասնակից
դառնալու, եւ ասոր համար է որ այ-
սօր կ'ողորմեմ մեր խեղճ եւ սիրելի
բարեկամ վիքթօր Նուարի վրայ, զոր
Բիէր Նաբօլէան Պօնաբարթ իշխանն
աւագակարար սպանեց : »

« Տանն եւ ութը տարի կ'ըլլայ որ
Գաղղիոյ մարդասպաններու ձեռքն
լինեալ է, որք փողոյներուն մէջ հա-
նարակապետականները թնդանթի
բռնեցէ գոհ չ'ըլլալով, դանդաղ գարշե-
լի գարաններու մէջ կը ձգեն իրենց
տուններուն մէջ զանաւոր մեռցնելով :
« Ժողովուրդ. Գաղղիոյ, այդեօք
տակաւին դու ասանք բաւական չ'ես
համարիր : »

Ամերիկայի Ֆէնիկանները, յայտա-
բարութիւն մը հանեցին, որուն մէջ
կրկնէ.

« Ֆէնիկան եղբայրութիւնը խն-
դակցութիւն կը յայտնէ իրանտայի եղ-
բայր, որ իրանտական աղայնութեան
գաւառ կարեւոր եւ մեծամեծ քաղքը
կրնէ : Իրանտայի մէջ Անկիլիքան եկե-
ղեցոյ կալուածոց բարձումը մեծ ցըն-
ծութիւն կը պատճառէ մեզ, եւ կը
յուսանք որ իրանտայի բոլոր զաւա-
ղեքին բարձումը մեր անկալած դե-
ղեցիկ արդիւնքը պիտի արտադրէ :
Բայց իրանտայի մէջ կրօնական հաւա-
քութիւնը տակաւին գործադրուած
չէ. տակաւին բառնալու շատ բաներ
կան : Անկիլիքան եկեղեցին, կալուա-
ծաւորը եւ զինուորը իրանտան դե-
քութեան մէջ պահպան. այս վերջնայ

կարգէն է պահպան զօրքը որ ա-
սեղնաւոր հրացաններով զինուած եւ
որպէս թէ պատերազմի պատրաստու-
ած է : Հիմա կարգը կալուածատեարց
արտօնութեան բարձման է, որոյ պիտի
անհրաժեշտ կերպիւ հետեւի անդիլի-
ցի պահպան զինուորաց բարձումը :
Հողի խնդիրը կրօնական յառաջնու-
թեան չմանիր, ստոյգ է որ այս վեր-
ջինն ալ մեծ չարքը մ'էր, բայց հողի
խնդրոյն բաղդատմամբ զգուցեալան
չարքը մ'էր, հողի խնդիրը կենսա-
կան է, քանզի անոր լուծման եղա-
նակը միլիոնաւոր մարդոց համար կե-
նաց եւ մահու խնդիր մ'է : Այն-
չայի մեծ է այս չարքը, որ ազա-
տաւորութիւն մը կարգաւորայնէ : Իր-
անտայի հողը իրանտայի ժողովրդ-
եան կիկնայ, որուն ձայնը յայտնա-
պէս կը ծանուցանէ թէ ըստ իրաւանց
պէտք է որ հողին ներկայ մշակողները
տէր ըլլալու ալ արտօնութիւն ունե-
նան, եւ վարձակալներն ալ իրանտա-
կան ժողովուրդէն վարձեն զայն :
Աւատական կալուածատիրութիւնը
մահուան դատապարտուած է :

« Իրանտայի մէջ հիմայ երեք չո-
րիք կան, որք արդար պատճառներ
կառան, յեղափոխական պատերազմի
մը. նախ կալուածատիրութիւն, երկ-
րորդ անիրաւ դատաստան, երրորդ
ժամր հարկադրանքներ : Երկրայ
վիճակին բարեւթման համար օրէնքու-
րութեան վրայ յոյս դնել անօգուտ
է, քանի որ օրէնքները լաւ չ'են դու-
րածալով : Գաւառներն իրիտ քիչ
բացաւորութեամբ մէկ կրնան ըլլալ եւ
մէկ կարգէ մը կ'ընտան : Այն կրնա-
քն է բողոքականութիւնը, մինչդեռ
Իրանտայի ժողովրդեան վեց մասին
հինգը կաթոլիկ է, եւ այն կարգն է
կալուածատիրաց դատը, մինչդեռ
մշակութեան իրաւունքը ժառանգու-
թիւն ալ կ'ենթադրէ : Այս հետեւան-
քն է որ իրանտայի մէջ տարուէ տա-
րի վաճառականութիւնը կը կրօնա-
նի, ճարտարութիւնն անհետ կ'ըլլայ,
երկիրը կ'աղքատանայ : Մինչդեռ կալ-
ւածատիրութիւնը ժողովրդեան մէկ
մասին վրայ հարուած մ'եղած է յա-
կապէս եղած անորդարութիւնն եւ
ժամր տուրքերն ամեն կարգի մարդոց
կը զնտեն : Այս չարքն իրաց անհը-
րած եւ ընթացքին մէջ Ֆէնիկանեա-
թեան տակաւնեւելով, բոլոր ժողովրդ-
եան միտքն ու գործադրութիւնը պիտի
արթնայնէ : Այս ամեն չարեաց հետ
անհեթեթ չարքը մ'ալ կայ որ իրան-
տայի վրայէն պէտք է վերնայ : Անի-
կայ է ամեն չարեաց արմատը, իրան-
տայի բոլոր թշուառութեանց աղբիւ-
րը : Այս ալ օտարին տիրապետութիւնն
է : Անդղեոյ կառավարութիւնն ամեն
չարեաց գերագոյնն է. զայն վերջնելը՝
միւս բոլոր չարքն ալ տրամադակը ը-
նել է :

« Բաղդական յանցանք բռն-
ատրկելոց վիճակը քաղաքակրթութեալ

և անկի ծառայութիւն մը ընէ ընդհա-
նուրի օգտին : »

Ահաւասիկ դրական նոր սկզբունք
մը : Գրութիւն մը նորաձեւութեամբ
աւելի կը կատարելագործուի եղեր :
Մենք այնպէս գիտէինք թէ Վիլքսթոր-
շիկոյի ոճն ուրիշ է, և ամարթիւնին
ուրիշ, Շալմասթիլիսին ուրիշ, եւ այ-
լին ըստ կարգի, եւ կը կարծենք թէ
Լալիլ Տը ժիրարտէն, Լ. Թէն Բէլման
եւ ուրիշ երեւելի մասնագիտներ եւ
խաղաղիւններ շատ պիտի զարմանան
երբ ըսն թէ իրենց գրութիւնն աւե-
լի կատարելագործելու եւ ընթերցա-
նութիւնն աւելի աւարածելու համար
պէտք է իրենց գրելու ձեւը փոխեն :
Ասիկէ զատ վերոյգրեալ պարբե-
րութեան մէջ երկու թէպէտ չազ-
կայ կայ իրեն երաւ հետեւութիւն,
առաջինն է.

« Գրելու ձեւ փոխել » նորաձե-
ւութեամբ գրութիւնն աւելի կա-
տարելագործեն եւ ընթերցանութիւնն
աւելի ազատուի : Երկրորդն է՝ « Բը-
պէ » զորով աւելի հասկնալի ըլ-
լայ : Բայց նախընթացն ու հետեւն
քը իրարու հետ արամարտական կա-
պակցութիւն չունին. քանզի ինչ յա-
րաբերութիւն կայ գրութեան ձեւը
փոխելու եւ նորաձեւութեամբ գրու-
թիւն կատարելագործելու մէջ, եւ
ընթերցանութեան տարածուելուն եւ
դրուածն աւելի հասկնալի ըլլալուն
մէջ : Ըստ մեզ, Օրագիր աւելի աղէկ
կընէր, որ փոխանակ գրութեան ձեւը
փոխելու, լեզուին մէջ քիչ մ'ալ ար-
բանաբանութիւն մտնելու որոշումը
ներ, քանզի լեզուն ալ իր արամարտ-
նութիւնն ունի, զոր ամեն գրիչ մա-
նաւագ օրագրաց խմբագիրը յար-
գելու պարտական են, եւ որով միայն
գրուած մը կրնայ հասկնալի ըլլալ :

Մնացածը...

Գ Ր Ե Ս Ե Ն

Ծ. ՄԱՍՏԵՐԻ

ԵՐԵՎԱՆԻ Կ. ՊՈԼԿՈՅ

ՅՈՂՈՒՄԸ ԶՈՐՈՐ

Խորամութեան վարդապետութիւն-
ներէն ետեւ Պ. Միսմէր խաղաղութեան
անցելոյն նկարագիրը կուտայ փառա-
ւոր անցելայ մը, ուր թէպէտ ժամա-
նակին բերանաց համեմատ սղապի հա-
լածուեալք եւ լռանութիւններ գործ-
ծուած են, բայց մեծամեծ աշխար-
հայնութիւններ ալ եղած են : Եր-
բոր խաղաղ, բայց փոքրամիտ մարդա-
սիրական սկզբունք, զիմութիւնն ու ար-
դարութիւնը ձեռքէ չեն ձգած, մե-
ծութիւնն իրենց քաղաքուն ընթացա-
կից եղած է : Բոլոր մարդիկ Ազատի
որդիք են, եւ Ազատ ալ հողից ստեղ-
ծագործութեան ընդհանուր նպատա-
կըն է եղբայրական ընկերութիւն մը :
« Գնացէ՛ք զիմութիւն փնտռեցէ՛ք, թէ
եւ աշխարհիս մեծ ծայրն ալ ըլ-
լայ » : Քանի որ խաղաղութիւնը մար-
դարէն այս հիմունքները կատարեց,
մեծամեծ մարդիկ եւսն իր մէջէն :
Հարուն — Լ. Բէլիտի որդին, Լ. Մա-
մուն, որ խաղաղութեան Ոգոստոսն րո-
ւելու արժանի է, Յունաց երեւելի
փիլիսոփայն Կրոնիսի արարե-
րէնի թարգմանիչ առաւ, եւ իր քա-
ղաքիւր հասարակ ծանութեան չափ ու-
կի կը նուիրէ թարգմանչին : Այս մեծ
խաղաղութեան ժողովրդաց փրկութեան մի-
ջոցը կատարողութիւնը կը համարէր,
ուստի ոչ միայն անհամար դարձեալներ
հիմնեց, այլ եւ անհամար դասերուն
ներկայ կը դնուի եւսն ինք ալ դատա-
տութիւնն կրնայ փրկութեանութիւ-
նը, Միսմէր խաղաղութեան, Աստուածա-
թիւնն անոր օրով ծագելի սկսան : Բ-
րինակ մը միայն բաւական է, կըսէ Պ.
Միսմէր, այն մեծ մարդը նկարագրե-

լուիւ եւ ցուցնելու թէ Միսմէր
աւելի երկու գար վերջը ինչ կերպ կը
հասկնայ խաղաղութիւնը : Երկու
գիտնաց մէջ վեճ մը ծագելով, որոյ մէ-
կը քրիստոնէացի էր եւ միւրը խաղաղ,
« Այս մարդը քննէ աւելի խաղաղ է,
քանզի քննէ աւելի դիտուէն է », ը-
սաւ Լ. Մամուն խաղաղին, եւ վեճն
ինպատ քրիստոնէին լուծեց :

Շատ երկար կըլլայ խաղաղ գիտնա-
կանաց, եւ գիտութեանց ու արուես-
տից մէջ անոնց ըրած գիտնական ըր-
ալ խօսիչ, որոց նկարագիրը կուտայ
նաեւ Պ. Միսմէր, Պ. Պ. Տիւրքիի եւ
Մէլիքիոյ Մարաղայապետութեան եւ
եւ ուրիշ պատմագիտներէ քաղելով :
Գնաց Միսմէրական արդարութեան :
« Արդարութիւնը մարդոց փրկութիւ-
նն է » կըսէ Գորանը : Այս — Պէ. Գի-
թիսի փայտութեան իշխանութիւնն ա-
ռած ժամանակ այսպիսի ճառ մը խո-
սեցաւ : « Ահաւասիկ ձեզ կառավարե-
լու խնամքն իմ վրաս կ'իյնայ. ե-
թէ բարեգործութիւնն ընեմ օգնեցէ՛ք
ինձի, եթէ չարագործութիւնն արա-
ծեցէ՛ք զիս. իշխանաց առջեւ ճշմար-
տութիւնը խօսիչ հաստատարութեան
եւ անհատիկութեան դարձ մ'է, եւ
զայն ծածկելը դաւաճանութիւն իմ
առջեւս աղանդու հօգը հաւատար են.
ամենքն ալ անպառ արդարութիւն
պիտի ընեն. եթէ երբեք Աս-
տուծոյ եւ անոր մարգարէին օրէն-
քէն խտորեմ, ալ ձեզնէ հնազանդու-
թիւն պատկերու իրաւունք ունեցած
չեմ ըլլար » : Այս սկզբունք համեմատ
խաղաղ իշխաններն ու դատարաններն
անպառ արդարութեան մեծամեծ
օրինակներ առած են խիստ շատ ան-
գամ : Պ. Միսմէրի յիշած օրինակնե-
րէն հետեւեալն աւելի հետաքրքրա-
կան կը համարինք, հայոց վերաբեր-
եալ ըլլալով : Արեւմտական տաճիկ ե-
րիւստարգ մը հայ կնոջ մը սաստիկ
սիրահարած ըլլալով, սպառնացաւ
զայն եւ ամուսինը մեղքներէ ելնէ
իր կերքը գոհ չընէ : Երբ ամուսնոյն
հետեւեալ փոխեցաւ, զատուցութեամբ
մը երիտասարդն սպաննեցին, եւ այս
գաղտնիքը խտտութեանութեան մէջ ի-
րենց քահանային յայտնեցին : Սակայն
անարժան քահանայն ծանոց օր եթէ
իրեն մեծագումար տալի հիտան, զի-
րենք պիտի մասնէ : Մտանք առնելէ
ետեւ դարձեալ իր պահանջութեան չը-
գաղտնեցաւ, եւ երբ ալ տարու անկա-
րող գտնուեցան, տղային հօրմէն իր
վարձքն ստանալով, սպաննեցին զու-
ցուց, որը Երազմարտի ներկայացուե-
լով երկու թիւնը պատմեցին : Երբոր-
քոր եպիսկոպոսին մարդ գրկելով
հարցուց թէ խտտութեանութիւնն ինչ
է, զայն յայտնող քահանային եւ այս
միջոցաւ յայտնուած եղբայրագործաց
ինչ պատիւ պէտք է տալ : Եպիսկո-
պոսը պատասխանեց թէ քահանայն
պէտք է պատժուի եւ խտտութեանու-
ններն արձակուին : Եպիսկոպոսն ալ ասոր
համեմատ զորոքեց :

Պ. Միսմէր իր գրքին վերջը մար-
դարէն կողմնէ քրիստոնէից շնորհ-
ւած արտօնութեանց հիմունքներն
անդրեց թարգմանութիւնը կրգնէ :
Պ. Միսմէր անուի անգղիացուցն մէկ
դարձն հանելով, ուր քրիստոնէ-
ից խիստ ընդարձակ ազատութիւններ
արտած են :

Խաղաղութեան անցելոյն կը յա-
ջորդէ խաղաղութեան ազգային, զոր
Պ. Միսմէր անուի մը փիլիսոփայու-
թեան վերածելով՝ կառավարիկ կամ
մանուսնող կը պահանջէ արդի բնե-
րութեանց սահմանադրութեան հիմն
ընել, ինչպէս որ խաղաղ գիտութիւնն
արդի գիտութեանց հիմն եղած է :
Արեւմտ թիւնն իրիտ հետեւ իրմալ
է, բայց արդի ընկերութեանց յեղա-
փոխական եւ յղղղալը լիծակը մա-

տմը ինք իրաւունք ալ կուտայ ա-
նոր : Երազմարտ քաղաքակրթու-
թեան ներքեւ այնչափ չարիք, այն-
չափ զեղծ ունեւր, այնչափ անցարժա-
նելի թշուառութիւններ կան, որմէ
անշուշտ յանհուն նոխարանեալ է ու-
րեւ երեւն պարգուիլն : Արդէն ա-
նոր քաղաքակրթութեան հետ իմիտ-
սին Մերեկից մէջ ալ ճարակի սկսած
են : Միսմէր հիմնի Երազմարտ փիլի-
սոփայնեց, օրէնագրիւններն ու կառա-
վարութիւններն անոնց դարման տա-
նելու բաղաձիւր դրութիւնները փո-
ձեցին, բայց շատն ի գերեւ երաւ
կամ յեղափոխութեան դատ ուրիշ ար-
գիւնք հաւառ : Փրկութիւնը, ըստ
Լ. Մամուն խաղաղային, ժողովրդ-
եան դատարարութեան մէջ է : Ա-
մերիկա եւ Եւրոպայ այս մասին շարու-
նակ յառաջ երթալու վրայ են, ուս-
տի քաղաքակրթութեան ազգային բո-
լորովն անյուստի լիծակի մէջ է : Եւ
մանեան կայսրութիւնն ալ նոյն շաւղին
մէջ մտաւ հասարակաց կրթութեան
նոր օրէնքը գնելով, որուն դարձալ-
ութիւնը Յունկատուն բոլորովն կը-
պարանախօս պիտի ընէ : Արդէն հա-
մարտան մը լայնեցաւ, ուր անց-
եալ Բաղադանի զիշերներն եղած հը-
րադարձային դաւաճանութեանց
բաղմանութեւ ունեկողիւններ ներկայ կը
գտնուեն, ուսմանը ծարաւալը ընց-
ուած : Պ. Միսմէր Մեծ Եպիսկոպոսին
ուղղած տեղեկագրի մը մէջ կը հա-
տատէ թէ Տաճիկական տառերուն վեր-
ծանութիւնը գիտարին ըլլալով՝ ուս-
մանց ծառայման եւ ընդհանրացման
մեծ արդիւն մ'երգած են, եւ կառա-
վարիկ գնանք բարեկարգել իւրա-
քանչիւր տուն զատ զատ գրեւոր, եւ
ձայնաւոր տառեր ալ միջին լոյ հեգելը
եւ ընթերցանութիւնը դիւրացնել : ()
Կարծենք ժամանակն այս կարեւոր
բարեկարգութիւնն ալ պիտի բերէ :

Կ. Պոլսոյ Երեւելիութեան ընթերցող-
ները նոյն իսկ խաղաղութեան կրնան անոր
հեղինակին համակարծիք չ'գտնուիլ
շատ կէտերու վրայ : Բայց համազու-
տիկ իմանք որ Գորանն ու խաղաղու-
թիւնը ոչ յառաջադիմութեան, ոչ
ալ տարբեր կրօնքէ գտնուող ազգաց
հետ միութեամբ սիրով հաւատա-
րութեամբ եւ արդարութեամբ ազ-
րելու արգելք են, ինչպէս Օսման-
եան կայսրութեան թշնամիները պար-
զամտաց հաւատարմեղ կուգնեն : Ահա
այս նկատմամբ Պ. Միսմէրի գործը
նշանակութեան արժանի համարեցինք :

Պ. Պ. ՊՈԼԿՈՅ :

(*) Այս տեղեկագրին մէջ Պ. Միսմէր Հա-
յոց տառերուն վրայ խօսելով օրաց կար-
ծիք մը կը յայտնէ : « Բայն տարի յա-
ռաջ, կ'ըսէ, հայերը սովորութեամբ եւ
լեզու լռածիկ են : Անիկ ի փր ազգա-
յին արուսեմ մը հատուտեալ շնորհիւ
իրենց ազգային լեզուն մշակեցին եւ ազ-
գայնութեան գաղափար մը քննեցան :
Յունաց պէս հայերն ալ այսօր իրենց հե-
ղաւթ տեղին » : Գայնիկ է որ Հայոց այ-
րուրենր քան տարիէ փր հատուտ-
ուած է, այլ չ'իմրեալ որդի գրեւն սկսեալ
եւ անիկ ի փր հայոց գործառ լեզուով
բաղմանը գրեւն եղած են : Իսկ աշխար
հարա լեզուն մոտեիս միայն ծագեցաւ :
Հայոց սովորութիւններն ու լեզուն քան
տարիէ ի փր ինչ ինչ փոփոխութիւններ
կրած են, բայց ստորեւ ալ կայսրութեան
մէջ եղած ընդհանուր փոփոխութեանց եւ
փրանորդութեանց կը հաւաքուտախա-
նեն : Իսկ հեղաւթից օրով, հայերը
ան զաղափար չ'ունեն, իրենց ազգայ-
նութիւնը քան տարիէ ի փր գորգա-
նալ չ'սկսաւ, այլ ի հոգ անոն կար, եւ
Օսմանեան կայսրութեան շնորհիւ պահ-
ուած է : Անիկ հայերը գաղափար (խաղաղ)
մ'ունեն, այն ալ Օսմանեան կայսրու-
թեան հետ ապրելու յառաջադիմել է :

ԵՅԼ ՆԻ ԵՅԼ Բ

Պ. Փիլիսոփայի կտակը : — Այս կտա-
կը Մեզ զիմ ատեններէն իմ կտակը :
Պ. Փիլիսոփայ Մեզ զիմ մէջ ունեցած
անհատական ստացուած քր 400, 000 լի-
րա սկիզբիկն կը հասնուի : Ահա ասիկ
կտակին գլխաւոր պայմանները :

« Ես չ'օրհնեմ փիլիսոփայի, այս իմ վեր-
ջին կամացս յայտարար կտակագիրը
կընեմ : Ես կը կարգադրեմ որ իմ
մահականացու մնացորդս իմ ծնած քա-
ղաքս, Տան Վէրս փոխադրուի, որ հի-
մա փիլիսոփայ անուանի Լ. Թէն Բէլման
սովետական հետ միացած է, եւ հան սոհ-
մանեալ դամբանս դրուի Սալէմի մէջ,
Երկրորդ, Հէնրի Ռէսթի, եւ Եթէ ինք
մեռած ըլլայ, իւր կնոյն եւ դուստ-
րացը կը թողում 2,200 լիրա, եր-
րորդ, Թոմաս Բէրմանի կը թողում
1000 Լ. Ս. Կտակահատարացս հրա-
ման կուտամ վերջիշաղ կտակներս իմ
մահուրէնս 6 ամիս անցած պայմանա-
ժամի մը մէջ կատարել առանց բնաւ
ծախք մը պահանջելու : Երրորդ, Լորտ
Միլանի, Լոնտոնի ներկայ ամերիկե-
ան գեսպանին, Սըր Միսմէր Սըրթ-
քոթի, Սըր Էնդր Մօրիսի, Սըր Գ. Մի-
րանտայի, որը իմ կտակացս գործադ-
րութեան հսկողներն են, կը թողում
150000 Լ. Ս. որպէս զի Լոնտոնի ազ-
գայնութեան գործադրաց համար տուներ շի-
նեն, ինչպէս որ իրենց գրուած մաս-
նաւոր նամակներու մէջ որոշուած է :
Կտակահատարացս կը հրամայեմ որ յիշ-
եալ գումարն 100,000 Լ. Ս. ք 1873
հոկտ. 1ին եւ 50,000ն ալ նոյն տարւան
մէջ իրենց ուղած ժամանակը վճարեն :
Այս բարեգործական շինութեան մի-
ջոցին հսկող մ'ալ թող աւելնայ, զոր
առանց հրամայելու կը ծանուցանեմ
միայն թէ Պ. Զ. Ռիտ կրնայ ըլլալ :
որոյ պատուաւոր բարքը ծանօթ է ինձ :
Հինգերորդ, իմ այս վերջին կտակագ-
րիս խորհրդական կանուանեմ (անուն-
ներ) եւ գործադիր Սըր Գ. Միլանտայ :
Եւ Զ. Ռիտ ալ կտակահատար կանուա-
նեմ ի Լոնտոն, որք իմ վճարիկի կը-
տակահատարներէն (անուններ) ան-
կախ պիտի գործեն, ինչպէս որ Ամ-
երիկայի կտակահատարներն (անուններ)
ալ Մեզ զիմ կտակահատարներէն ան-
կախ պիտի ըլլան : Բայց կը բաղձամ
որ բոլոր կտակահատարներն համաձայ-
նութեամբ շարժին յոգաւ իմ կալ-
ւածոցս Լոնտոնի, իմ Մեզ զիմ կը-
տակահատարացս իւրաքանչիւրին 5000
ալան Լ. Ս. եւ Ամերիկայի կտակալու-
տարացս իւրաքանչիւրին 5000 ալան
տարու կը թողում ի վարձ իրենցաշխո-
տութեանց : Ի վերջոյ իմ կալւածոցս
բոլոր մնացորդը կը թողում Փիլիսոփայ
Ռուսելին, Ս. Փիլիսոփայ, եւ Զ. Զինա-
լլի, վաճառելու փոխելու կամ որո-
հելու իշխանութեամբ եւ այլն եւ այ-
լին : Ի հաւատարմութիւնն օրհնեմ
Փիլիսոփայն այս կտակս իմ ձեռքովս գը-
րելի եւ կնքելի :

1879 Միսմայ. 2 ին »

Կալէսի իշխանուհի Զոյապուլայ տի-
կին (Տամ Տ'Մեթոր) տիկին կրէյ, անց-
եալ տարի անոր հետ ըրած ուղեւո-
րութեան օրագրին մէջ կը խաղաղ փո-
խարդային Հարկին ըրած այցելու-
թեան եւ հոն իրենց արուած կաւոն-
քին մանրամասն նկարագիրը կընէ,
ուրիշ հետեւեալ հատուածները կը
կը քաղենք անգղիական Սըր Լորտ-
քէն անունով :

« Հարկին այս մտաւն մէջ (Յը-
տիկին մորը տարաբար) 500 նա-
միշտէն տուելի կայ, եւ անոնցմէ քը-
անք միշտ մէք սպանուի պարտաւոր
կեցած էին : Ասոնք խիստ ծագրելի
եւ եւ անհաշակ կեղալու երազարկան
զգեստ հաղած էին, բայց մէջերէն

